

Sygn. akt VIII U 483/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 28 listopada 2013 r.

Sąd Okręgowy w Gdańsku

VIII Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący: SSO Elżbieta Trybulec-Czernek

Protokolant: st. sekr. sądowy Barbara Urmańska

po rozpoznaniu w dniu 28 listopada 2013 r. w Gdańsku

sprawy **A. K.**

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w G.

o prawo do renty socjalnej

na skutek odwołania A. K.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w G.

z dnia 7 marca 2013 r. nr (...) - (...)

oddala odwołanie

/na oryginale właściwy podpis/

Sygn. akt VIII U 483/13

UZASADNIENIE

Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w G. decyzją z dnia 07.03.2013 r. odmówił A. K. prawa do renty socjalnej, albowiem orzeczeniem Komisji Lekarskiej ZUS z dnia 06.03.2013 r. nie został uznany za całkowicie niezdolnego do pracy z powodu naruszenia sprawności organizmu, które powstało w okresach wskazanych w art.4 ustawy o rencie socjalnej.

Decyzję zaskarżył ubezpieczony nie zgadzając się z argumentami zawartymi w uzasadnieniu decyzji i wnosząc o przyznanie jemu renty socjalnej.

W uzasadnieniu podniósł, iż choruje na serce od urodzenia, pomimo wykonanego zabiegu operacyjnego stan jego nie uległ poprawie i nie jest zdolny do pracy zarobkowej.

Pozwany organ rentowy wniósł o oddalenie odwołania, podtrzymując stanowisko zajęte w zaskarżonej decyzji.

Sąd ustalił i zważył, co następuje:

A. K. urodził się w dniu (...) r., w 2012 r. ukończył liceum ogólnokształcące, bez wyuczonego zawodu, nigdy nie podjął pracy, zarejestrowany w urzędzie pracy jako bezrobotny.

/bezsporne/

W dniu 14.12.2012 r. ubezpieczony złożył w Zakładzie Ubezpieczeń Społecznych Oddział w G. wniosek o ustalenie prawa do renty socjalnej.

Wnioskodawca został skierowany na badanie przez Lekarza Orzecznika ZUS, który orzeczeniem z dnia 29.01.2013 r. stwierdził, że stan zdrowia strony nie powoduje całkowitej niezdolności do pracy. Lekarz Orzecznik rozpoznał u ubezpieczonego stan po leczeniu operacyjnym wrodzonej wady serca pod postacią dwupłatkowej zastawki aortalnej i jej zastawkowym zwężeniu, stan po wszczępieniu sztucznej mechanicznej protezy zastawki aortalnej -2008, blok przedsionkowo- komorowy całkowity jako powikłanie operacji serca, stan po implantacji stymulatora serca dwujamowego-2008, stan po odbarczeniu tamponady serca jako powikłanie leczenia operacyjnego, przewlekła 4 terapia antagonistą wit. K.

Orzeczeniem z dnia 06.03.2013 r. Komisja ZUS badająca skarżącego w związku z jego sprzeciwem, rozpoznała u niego tożsame schorzenia jak Lekarz Orzecznik ZUS i orzekła, iż nie powodują one całkowitej niezdolności do pracy.

Na podstawie powyższego orzeczenia, zaskarżoną decyzją Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w G. odmówił ubezpieczonemu prawa do renty socjalnej.

(okoliczności bezsporne, vide: akta rentowe: wniosek - k. 1, orzeczenie Lekarza Orzecznika ZUS – k.4, opinia lekarska Lekarza Orzecznika ZUS – k. 22 dokumentacji lekarskiej ZUS, orzeczenie Komisji Lekarskiej ZUS – k. 9, opinia lekarska Komisji Lekarskiej ZUS – k. 24 dokumentacji lekarskiej ZUS, decyzja odmowna – k. 10, odwołanie-k.2 akt sprawy).

Celem ustalenia, czy ubezpieczony jest całkowicie niezdolny do pracy z powodu naruszenia sprawności organizmu, które powstało w okresie od (...) r. do 11.07.2010 r. oraz zweryfikowania w tym względzie orzeczeń Lekarza Orzecznika oraz Komisji Lekarskiej ZUS, Sąd dopuścił dowód z opinii biegłego lekarza sądowego kardiologa.

Biegły lekarz kardiolog rozpoznał u ubezpieczonego wrodzona wadę serca pod postacią zastawo-aortalnej dwupłatkowej z wykształceniem się istotnego zwężenia lewego ujścia tętniczego, stan po implantacji sztucznej zastawki aortalnej w 2008 r. i implantacji stymulatora DDD z powodu bloku całkowitego i stwierdził, że ubezpieczony od urodzenia tj. od (...) do końca 2008 roku był całkowicie niezdolny do pracy, po tej dacie i nadal jest trwale częściowo niezdolny do pracy.

vide: opinia: k. 18-20 akt sprawy

Ubezpieczony nie zgłosił uwag do opinii biegłych.

bezsporne

Sąd ustalił stan faktyczny w oparciu o dokumenty zgromadzone w aktach ubezpieczeniowych i dokumentacji lekarskiej ZUS, bowiem żadna ze stron postępowania nie kwestionowała ich rzetelności i autentyczności. Brak było zatem, w ocenie Sądu, przesłanek, by odmówić im przymiotu wiarygodności. Sąd oparł swoje rozstrzygnięcie przede wszystkim na opinii biegłego sporządzonej rzetelnie, z wnioskami logicznymi i prawidłowo uzasadnionymi.

Sąd zważył, co następuje:

W świetle poczynionych ustaleń faktycznych odwołanie ubezpieczonego nie zasługuje na uwzględnienie.

Zgodnie z art. 4 ust. 1 ustawy z dnia 27 czerwca 2003 r. o rencie socjalnej (Dz. U. Nr 135 poz. 1268) dla otrzymania renty socjalnej konieczne jest łączne spełnienie następujących przesłanek: wystąpienie całkowitej niezdolności do pracy z powodu naruszenia sprawności organizmu, które powstało przed ukończeniem 18 roku życia, w trakcie nauki w szkole lub szkole wyższej przed ukończeniem 25 roku życia lub w trakcie studiów doktoranckich albo aspirantury naukowej. Zgodnie zaś z ustępem 2 cytowanego przepisu, osobie, która spełnia warunki określone w ust. 1, przysługuje:

- 1) renta socjalna stała - jeżeli całkowita niezdolność do pracy jest trwała;
- 2) renta socjalna okresowa - jeżeli całkowita niezdolność do pracy jest okresowa.

Stosownie zaś do treści art.5 tej ustawy, ustalenia całkowitej niezdolności do pracy dokonuje się na zasadach i w trybie określonych w ustawie z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz. U. Nr 162, poz. 1118, z późn. zm.), zwanej dalej ustawą o emeryturach i rentach z FUS.

Zgodnie z art.12 ustawy o emeryturach i rentach z FUS niezdolną do pracy w rozumieniu ustawy jest osoba, która całkowicie lub częściowo utraciła zdolność do pracy zarobkowej z powodu naruszenia sprawności organizmu i nie rokuje odzyskania zdolności do pracy po przekwalifikowaniu, przy czym całkowicie niezdolną do pracy jest osoba, która utraciła zdolność do wykonywania jakiejkolwiek pracy.

Przedmiotem sporu w niniejszej sprawie było ustalenie, czy ubezpieczony z uwagi na stan zdrowia polegający na naruszeniu sprawności organizmu jest całkowicie niezdolny do pracy i czy całkowita niezdolność do pracy powstała w okresach wskazanych w art.4 ustawy o rencie socjalnej. W związku z tym Sąd dopuścił dowód z opinii biegłego lekarza sądowego posiadającego odpowiednie kwalifikacje w stosunku do stwierdzonych schorzeń wnioskodawcy.

Nie budziło wątpliwości w sprawie, że ubezpieczony cierpi na określone schorzenia, jednakże to nie fakt występowania schorzeń, a jedynie stopień ich zaawansowania może powodować niezdolność do pracy. Należy wskazać przy tym, iż subiektywna ocena stanu zdrowia ubezpieczonego i jego przekonanie, że jest niezdolny do pracy nie może zastąpić oceny dokonanej przez biegłych sądowych – wysokiej klasy specjalistów, którzy w przekonujący sposób uzasadnili swoje stanowisko (vide: wyrok Sądu Najwyższego z dnia 22 stycznia 1998r. II UKN 466/97 OSNAP 1999/1/25).

Biegły sądowy kardiolog nie stwierdził całkowitej niezdolności do pracy.

Biegły kardiolog po przeprowadzeniu badania i zapoznaniu się z dokumentacją medyczną uznał, że po zakończeniu okresu rekonwalescencji po zabiegu kardiochirurgicznym w czerwcu 2008 roku tj. do końca 2008 roku wnioskodawca nie jest całkowicie niezdolny do pracy. Chory cierpiał na wrodzoną wadę serca pod postacią zastawki dwupłatkowej z jej szybką degeneracją i narastaniem zwężenia lewego ujścia tętniczego co w efekcie wymagało wymiany zastawki z implantacji sztucznej zastawki aortalnej w czerwcu 2008 roku. Zabieg powikłany był tamponadą serca i blokiem całkowitym co wymagało reoperacji, a następnie implantacji stymulatora DDD w lipcu 2008 roku. Należy uznać, że od urodzenia tj. od (...) do końca 2008 roku wnioskodawca był całkowicie niezdolny do pracy. Po tej dacie jest trwale częściowo niezdolny do pracy. W badaniu echo obserwuje się prawidłowe wymiary jam serca, prawidłową kurczliwość mięśnia sercowego i prawidłową funkcję sztucznej zastawki. Wykonana próba wysiłkowa pokazała przeciętną tolerancję wysiłku fizycznego (5,5MET) co umożliwia podjęcie pracy po przyuczeniu do zawodu z ograniczeniem ciężkich wysiłków fizycznych.

Sąd oparł swoje rozstrzygnięcie na powyższej opinii biegłego . Opinia ta stanowi wystarczający materiał do oceny zdolności wnioskodawcy do pracy. Sporządzona jest przez biegłego rzetelnie, a jej wnioski są logiczne i prawidłowo uzasadnione. Sąd w pełni podzielił jej ustalenia i wnioski. Opinia została wydana przez biegłego po dokonaniu oględzin i badaniu ubezpieczonego, analizie dokumentacji medycznej i w oparciu o wyniki badań znajdujące się w aktach ZUS. Wyczerpująco zostały opisane stwierdzone u ubezpieczonego schorzenia i ich wpływ na jego zdolność do pracy, a opisany w opinii stan zdrowia ubezpieczonego koresponduje z wnioskami ostatecznymi opinii. Opinia ta została

sporządzona w sposób rzeczowy i kompetentny, a nadto zawiera jasne, logiczne i przekonujące wnioski i twierdzenia. Opinia ta również została uzasadniona w sposób wyczerpujący i zgodny z wiedzą medyczną posiadaną przez biegłego.

Sąd uznał zatem, stosownie do tejże opinii powołanego w sprawie biegłego i rozpoznanych przez niego schorzeń, a w szczególności mając na uwadze kompetencję ograniczoną w zasadzie do możliwości opiniowania stanu zdrowia ubezpieczonego, zgodnie z zakresem posiadanej specjalizacji, że bez wątpienia stanowisko biegłego przemawia za uznaniem ubezpieczonego za zdolnego do podjęcia pracy zarobkowej.

Zważyć w tym miejscu należy, iż specyfika oceny dowodu z opinii biegłych wyraża się tym, że sfera merytoryczna opinii kontrolowana jest przez Sąd, który nie posiada wiadomości specjalnych, tylko w zakresie zgodności z zasadami logicznego myślenia, doświadczenia życiowego i wiedzy powszechnej. Kryteria oceny tego dowodu stanowią również: poziom wiedzy biegłego, podstawy teoretyczne opinii, sposób motywowania sformułowanych w nich stanowisk oraz stopień stanowczości wyrażonych w nich ocen.

Wspomnieć należy, że ubezpieczony nie złożył żadnych zastrzeżeń do opinii, które zostały jemu doręczone.

W konkluzji, Sąd, na podstawie przeprowadzonego postępowania dowodowego, uznał, iż ubezpieczony nie jest całkowicie niezdolny do pracy i nie spełnia warunków do przyznania prawa do renty socjalnej, co skutkuje uznaniem jego odwołania za bezzasadne.

Mając powyższe na uwadze, na podstawie art. 477(14) § 1 k.p.c. oraz cytowanych wyżej przepisów, Sąd orzekł jak w sentencji wyroku.

SSO Elżbieta Trybulec-Czernek